

Maksimumsbeløbet, har de Ret dertil, naar særlige Omstændigheder taler derfor, og Indenrigsministeren billiger det, men denne yderligere Udbetaling sker da for Kommunens egen Regning. Tillægshjælpen er fastsat til 45 Ø. pr. Barn under 15 Aar pr. ledig Dag som Maksimum, og dersom Opfyldelsen af de økonomiske Forpligtelser, der herigennem paalægges Kommunerne, skulde vise sig for de enkelte Kommuner at falde med for stærk Tynge, er der aabnet Mulighed for, at en Kommune kan opnaa ekstraordinært Statstilskud til Hjælp til Afholdelse af Kommunens Andel i disse Udgifter, et Tilskud, der dog ikke maa tjene til Dækning af over Halvdelen af Kommunens Udgifter til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Endvidere foreslaas det, at der gennem denne Arbejdsløshedsfond skal kunne ydes økonomisk Støtte til Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder ud fra den Betragtning, at det er bedre at give Arbejde end Understøttelse — en Betragtning, hvis Rigtighed jeg fuldt ud kan underskrive. Der opstilles i Lovforslaget Rammer for Iværksættelse af saadanne Nødhjælpsarbejder, og det fastslaas, hvad der skal forstaas ved Nødhjælpsarbejde. For at Arbejde skal kunne betegnes som Nødhjælpsarbejde, kræves det for det første, at Arbejdet iværksættes for at afhjælpe Arbejdsløshed, og for det andet, at Arbejdet ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse. Derimod er naturligvis Arbejdets Beskaffenhed uden Betydning. Det kan være Jordarbejde, Vejarbejde, Byggearbejde; i saa Henseende er der selvfølgelig fri Bane. Afgørelsen af, hvorvidt et Arbejde kan henføres under Kategorien Nødhjælpsarbejde eller ikke — en Afgørelse, jeg meget vel skønner i visse Tilfælde vil kunne volde Vanskeligheder —, foreslaas henlagt under et Udvalg, som nedsættes for hvert Amt, og hvori Arbejdsgiverne og Arbejderne er ligeligt repræsenteret, under Ledelse af en af Indenrigsministeriet udvalgt Formand. Et saadant Amdsudvalgs Afgørelse kan appelleres til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917. Dette Udvalg har hidtil hvilet paa en kongelig Anordning. Det foreslaas nu at lovfæste det med samme Sammensætning som hidtil, blot med den Ændring, at de to Medlemmer, Arbejdsanvisningsdirektøren og Arbejdsløshedsinspektøren, foreløbig i Henhold til Lovforslagets Bestemmelser tænkes erstattet med eet Medlem, nemlig Arbejdsdirektøren. Saa faar

Ministeren Bemyndigelse til at vælge et Medlem til ud over det Antal, som vedkommende Minister hidtil har valgt.

Hvad nu Lønvilkaarene og Beskæftigelsesvilkaarene angaar ved disse Nødarbejder, foreslaas de fastsatte saaledes, at det paa den ene Side bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at finde Beskæftigelse ved disse Arbejder frem for at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, medens det paa den anden Side stadig bliver af Interesse for den paagældende at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Jeg lægger megen Vægt paa begge disse Sider af Sagen og forventer, at man under Behandlingen af hele Spørgsmaalet her vil give Tilslutning til, at Opretholdelsen af disse Krav ved Iværksættelsen af Nødarbejder er en uomgængelig Nødvendighed. I øvrigt maa naturligvis Reglernes nærmere Udformning ske ved Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, som tillige, efter Forhandling med Arbejdsdirektøren, maa søge at udforme nærmere Regler for Anvisning af dette Arbejde til arbejdsløse. Finansiell Støtte til saadanne Arbejders Iværksættelse skal gives gennem den foreslaaede Arbejdsløshedsfond, og denne Hjælp skal ydes pr. Arbejdsdag pr. beskæftiget Arbejder, men skal kunne fastsættes efter Arbejdets særlige Karakter og efter den Bekostning for det offentlige, som Arbejdet medfører, dog at Maksimum for Understøttelsen til Arbejdet pr. beskæftiget Arbejder pr. Arbejdsdag ikke maa overstige 3 Kr.

I Erkendelse af, at det vilde være ganske nødvendigt samtidig med, at Forberedelsen af dette Lovforslag og dets Behandling paa Rigsdagen fandt Sted, at faa et Overblik over, i hvilket Omfang Nødhjælpsarbejder kunde iværksættes, og efter hvilke Regler med Hensyn til Beskæftigelse og Lønninger man kunde tænke sig saadanne Arbejder udført, blev der ved Indenrigsministeriets Foranstaltning nedsat en Kommission den 18. August. Denne Kommission holdt sit første Møde den 25. August. Det var paalagt den at søge at bringe dette Arbejde til Afslutning hurtigst muligt, saaledes at det fornødne Grundlag for Iværksættelse af Arbejder til Imødegaelse af den store Arbejdsløshed snart kunde være tilvejebragt. Naar der ikke desto mindre forløb 14 Dage mellem Udvalgets 1ste og 2det Møde, laa det i, at der fra en enkelt Side ønskedes en rimelig Tid, som fastsattes til 14 Dage, til at udforme Forslag, som paa væsentlige Punkter afveg fra den Skitse, som var udsendt an-